

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

underrättelsen ökes, där dessa tidningar utgif-
was.

Hos Herr Lorens Jenssen fins en chaise til
salu.

En skickelig person, som förstår at räkna och
skrifwa, tilbjuder sin tjenst hos någon hederlig
man, såsom des skrifwars: underrättelse härom
fås hos Lands-Cancellisten, Herr Nero Bruhn.

Den 5 dennes kommer på Auktions-kamaren
at jämte andra waror försäljas et litet parti
ligen från Hamburg inkommen ost, hwilken för-
ut kan beses hos Herr L. Kähre.

En handels-betsent, wan wid contoires-han-
del, åstundar condition på något Contoir här
Staden. Närmare underrättelse erhålles af
personen, som logerar hos Hr. Casser Enander
på Wal-gatan.

Til Dortmundska Lotteriet, hwaraf förfä-
dragningen sker den 10 nästkommande Decem-
ber, finnas några lott-sedlar til köps, emot 2
och en half Gyllen, på Kongl. Post-Contoret
härstädes; och kan lotteri-planen på Stor-kä-
laren beses.

Den 5 dennes blifwer på Auktions-kamaren
försådt et parti Irlandskt smör i sjerdingar och
halfwa tunnor, et dito insaltat oxe-kött i tun-
nor, samt et parti hwete=inhöl.

* * *
* * *

Öttheborgska Becko=bladet.

Lördagen, den 10 November, 1764.

Försättning af Synodal-Disputa- tionen.

At de dygdige ämnas af en barmhertig Gud
til ewig salighet, finner förnuftet, at sig hells-
t öfverlemnadt, nog sannolikt; icke des mindre rö-
per Hedningarnas wankelmod, at rätta wishe-
ten erhålles endast af Uppenbarelssen. Denna
läser oss och wägen därtil. 39 S. wisas, at
det är icke de pånyttföddas goda gerningar,
som förtjena saligheten, hwilket den bekante G.
Major påstod; ej heller utgöra de salighetens
egentliga wäsende, som Christ. Korberus men-
te; at förtiga den Tubingske Cancell. Matth.
Chr. Pfaffs och Doct. Hagerungs ovarsamma
satslätt: utan saligheten gifwes af nåd, för JE-
su förtienst; hwarwid å ena sidan Calvinister-
nas mening om Guds owilkorliga nåd, och å
andra Socinianernas grofhet, som därifrån
utesluta Jesu förtienst, utmönstras och straffas.
Saligt Ordet, winnes denna nåde-skänk endast
Vv och

och allena genom en förtröstande, lefwande och til ånden framhårdande tro på Jesum; fölga gteligen genom helt annan tro, än den Catholiker och Socinianer mena. Hvad deltagarne af denna salighet angår, så förkastas wederdöparens och Ewenfeldianernas sats, at de trogne i gamla Testamentet icke förr, än efter Jesu lidandes fulbordnad, intogo saligheten. Afwenwisas billigaste affky wid de meningar, som någre Reformerte Theologer hyst här om, hwad wid wåre Fritänkare, som Lindal, Tolander, Wolfson, Chauwin, Edelman, tillika med en Gref Zinzendorff, utmärkas och wedersläggas. Alle dessa äro så frifostige, at de öfna dören til himmelen för Hedningar, Turkar och Judar. Nog unnade Gud gerna alla människor salighet; men den ordning, han stadgat, gifwes inge andre hopp, än werkeligen trogne och utförade; det är sådane, som i en san tro blifwa fundne, då döden, eller deras förwandling uppå ytterste dagen, dem öfwerfaller. Bland utförade bör wisseligen ingen skilnad göras, hwarken til kön, hwilket försmådaren gjorde, som påstod, at Fruntimren icke woro människor, och fölga gteligen icke salighetens arfwingar; icke til ålder: ty då man nöddigt inlåter sig i twist om hedniska döda barns öde, så tror man ofelbarligen, at de Christnas barn, antingen de dödt i moder-lifwet, eller förr dopet, blifwa salige: icke heller til stånd, allena det är årligt och christeligt; och ändteligen icke heller til folkflaga

ty Johannes såg salige af alle Hedningar, folk och slægter, och tungomål, Uppenb. 7: 9, 13 följ. En wiktig fråga är: när denna saligheten tager sin början. Alle sunde Theologer komma därom öfwerens, at des rätta början sker strax efter själens och kroppens uplösning och skilnad genom den naturlige döden. Men en annan fråga blir; om den salighet, som de trogne här njuta, är til grader allenast, och icke til wåsende, skild ifrån den, som de skola en gång i ewigheten skörda? De lärde weta, hwad tråto-frö denna frågan utlädt under namn af Holstenska tråtan. Herr Dom-Prosten yrar sin tanke, grundad på goda skäl, at de trognas salighet är här i lifwet skild icke til des wåsende, utan til grader allena, från saligheten i det tilkommande lifwet. Han tror, med Skriften, Symb. böckerna, salige Luther, och många här upräknade renlätige Theologer, at de trogne werkeligen hafwa redan här ewinnerligt lif, til följe af Joh. 3: 36. Detta dagtadt, wil Herr Författaren lifwål icke gå så wida, som en Sibbern, en Crispius, och flere, som sade, at wi redan äre så salige, at wi ej behöfwe blifwa det; i hwilken affigt Herr Författaren låtet, wid början af denna stridighet, följande mening inslyta: Det ewiga lifwet gifwes icke i detta lifwet. När frågan tages på detta wis, rörer hon ingalunda wår tros grund, hon må jakas eller nekas. Ty det medgifwer hwar sund, at de trognas salighet i himmelen är oändeligen skild ifrån wår,

om icke til wäsende, doch utantwifwel til gradet.

Men männe då själen, strax efter sin skilnad ifrån kroppen, kommer i fullkomlig besittning af den himmelska saligheten? Herr Författaren svarar ja, och hwilken gör icke det? Själens odddelighet kan ju ingen annan, än en grof bedrig, eller lättare, neka; men på en annan afväg falla de, som sätta själen i något mellan-rum, såsom de Wäfwiske i sin Märseld, at förtiga Hedningarnas och Turkbarnas orimeliga fabler, Pythagoræernas själa-flytning, och dylika spökehistorier. Göga Klokare är dikten om själarne lönn intil den ytterste dagen. Thom. Burnet får ock, för sin underliga mening om själarne medelstånd, all tilbörig näpft. Åra wære Sinder, at en trogen själ kan wära säker på sin sönghet i samma ögnablick, som döden hånne hädanwärler. Hon kan ock wära förwiffad, at omsider njuta en salig sbrenning, icke med en annan utän med den samme kroppen, som hon i dödes aflagt; ehuru skild ifrån sina förra bräckligheters lyten och orenligheter. Denne kroppen skal då blifwa, som kånstke både bekant och obekant är, andelig, odddelig, oförgångelig, fri från plågor, skön och naken: ty hwad Uppenb. Boken fallar hwita kläder, bör om de saligas härlighet och åra förstås.

(Slutet framdeles.)

Hwad

Hwad nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska Wexel-priset.

Onsdagen, den 7 November,

London	-	100	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	91	-	M:R R:mt.
Hamburg	-	93	-	M:R R:mt.

Inkomne äro Skepparne, Jacob Paulin från St. Ubes med salt, James Ogilby, den yngre, ifrån Lieth med barlast, Swen Beyer, Peter Krest, Jeremias Holmberg och Israel Sundberg ifr. St. Ubes med salt, äfwen John Coutar ifrån Petterhead med barlast.

Utgångne äro Skepparne, Swen Lundgren, Olof Beckman och Peter Wollin ifr. Irland, Willem Willems til Hamburg, James Mittem til Madera, och Johan Radetke til Bremen med sill, item Lorenz Fries til Frankrike med järn och bräder.

Små Kyrko-åldningar.

I Svenska Församlingen äro, ifrån den 31 October til den 8 dennes födde 2 Goffe-barn: 243 Wig

Wigde Stomakaren, Måster Bengt Jeppert,
och Jungfru, Brita Christina Berg: Döde
Handelsmannen, Herr Pet. Ahlström, af röd-
söt; Wigorne, Marta Lisa Olofsdotter, och
Helena Hamnardahl, af bröst-sjukan, samt
2 barn, af trösken och slag.

3 Kronhus - Församlingen födde 4 barn:
Wigde affledade Stads-Båtsmannen, Lars
Pehrson Stare, och Wigane, Barbro Ahl-
man.

EPIGR. CVII.

Huberus.

Quam facile electos omnes effecit Hube-
rus?

Ah! vereor, damnum præster ut ipse
suum.

EPIGR. CVIII.

Voluntas Antec. et Consequens.

Proposito constat præcedens illa volun-
tas;

Altera decreto, prosequiturque fidem.

EPIGR. CIX.

Si Deus exsequitur, non est mutata vo-
luntas,

Et ratione paræ, quod ratus ante fuit.

EPI-

EPIGR. CX.

Non condemnatur, qui spe confidit Iesus;
Tum facinus damnat, cum perit alma
fides.

EPIGR. CXI.

Perdere posse fidem, sed non amittere,
totam

Electos homines, firmiter, Aule, nego.

EPIGR. CXII.

Respectu fidei prævisæ prosperat illum,
Cui bene sub certa conditione cupit.

EPIGR. CXIII.

Utrum Basilides, an alter ille
Sacro notus in orbe Martialis,
Quos mutare fidem gravi coëgit
Edicto Decius, latenter isto
Christum tempore amaverint, an illum
Vere nec coluisse tum, nec ante
Dicantur, dubitas. Neque hoc, neque illud
Adfirmo; vetus est, Amice, verbum:
Mortem, si quis amat, timere nescit.

Desse med flere dyrlite, dels utgifne, dels
utgifne, versar har jag i yngre åren författat,
i afse

i affigt at fästa, hwad jag läst, i troget minne. Skulle samma poetiska drift öfwerfalla mig nu mera, wäljer jag helre Skriftens egna ord, än Theologernas finklusne tankar, och urådliga stridigheter.

I förra Becko-bladet, s. 350, r. 10, bör läsas impetratse, som hwar och en lätteligen inser.

Kundgörelser.

Kundgöres härmed, at säteriet Ronnmo, hwilket så wäl uti Swenska Post-Tidningarne som uti detta Becko-blad wäret anwist och utbudet til salu, blifwet sedermera försädr: en sal, hwarom almänheten ej bör wistas i oförnighet.

Hos Herr Joh. Georg Lange, den äldre, finans contoirs- och historiska Almanachor för år 1765 til köps.

En tvåsittig wagn i fullkommekigen godt stånd är til salu, hwarom underrättelse säas hos Skrifwarkjunkaren, Herr Matthias Engman.

Den 13 dennes försäljes på Auktions-kammarren et litet parti Angelskt hwete-mjöl i säckar, et dito potatöes, samt et dito smör och ost, m. m.

Tjugufjerde dragningen uti Götheborgs Hospitals Lotteri sker den 29 dennes; lotter-finnas ännu oförsälde på wanliga ställen.

På Stockholms-källaren finnas goda Bergostron.

Götheborgska Becko-bladet.

Lördagen, den 17 November, 1764.

Slutet af Synodal-Disputationen.

När Herr Dom-Prosten uti 19 §. kommer at beskrifwa, hwad som utgör det ewiga lifwets egenteliga wäsende, tillstår han med Skrifwark-Läraren Augustinus, at det är för oföddelike lättare at säga, hwad saligheten icke är, än hwad hon är. Skriften har wissertligen ganska mycket här om uppenbarat; men den klaraste och rätta uppenbarelsen wänte wi först i ewigheten. Af Ordet wete wi doch, at saligheten dels utesluter allt ondt; ej mindre syndens, än straffets onda; dels inbegriper allt godt. Men hurudant är då detta lif? Herr Författaren sätter des wäsende hufwudsakeligen i tvånne ting, af hwilka det första och förnämsta är Guds ansigtets klara och omedelbara åskådande. Här frågas: om detta skal ske med förståndets, eller tillika med kroppens ögon? En ganska hög och förnäm Theologisk fråga! Här ansöbras både Calvinister, Catholiker, Socinianer, ja